

מסורת הש"ס

גמ פשוט פרק עשירי בבא בתרא קעו.

וְגוֹם צִפְרָק שׁוֹם הַיּוֹמוֹת צִבְרָקִין (דף קכ"ג:) אָמַר רַב הֵלְכָה אֵין הַמִּסֵּס לְנִסְכֵּי מִזְבֵּחַ יוֹמִים כִּי: צֵא מִיּוֹם רַבָּה רַב רַב הָלַךְ לְמִלּוּה לְמִלּוּה כְּכֹז יִדְּוֹכָה

⁶ אָמַר רַב פַּאפָּא *הֵלְכָה מִן הַיּוֹרוּשִׁין בְּיָאִינוּ גֻּבִיָּה מִן הַיּוֹרוּשִׁין כְּדִי שְׂלָא וְיִאִינוּ גֻּבִיָּה מִן הַלֵּקָה הַזֶּה שְׂלָא חֲבָבִי יִדְּוֹכָה

מנכסים בני חורין ו
נתן מר' יוחנן הוחזק
אמר ליה יאף על פי
דין אינו גובה אלא
רמי בר חמא של
נישאת הולד כשר וא
ואין עליו עדים היש
יש בו זמן ואין בו א
שלשה גטיין פסולין
רבי אלעזר אומר יאף
אלא שנתנו לה בני
מנכסים משועבדים
כתיבה הוא דרשעב
לאחר חיתום שטרות
חיתום שטרות גובה
לאחר חיתום שטר
חורין זמנין אמר ר
שטרות אינו גובה א
קשיא דרב אדרב לא
פלוגי ערב הא דכת
יוחנן אמר אחד זה ו
מנכסים בני חורין
ופלוגי ערב מתיב
על שאילת שלום בני
על שאילת שלום בני
לידי מיפרשא ליה
ישאילו פסול ושאיל
פלוגי ערב אי הכי ה
רבי יוחנן; מעשה ו
וכו'; אמר רבה בר
אף על פי שקילם ר
הלכה כמותו איבע
אמר רבי ישמעאל ת
אמר רבי יוחנן חלוק
בחנוק הלכה כמות
תא שמע דבי אתא
חלוק היה רבי ישמ
כמותו אף בחנוק
אמר שמואל 'חנוק
מכלל דערב בעי
נחמיגא דרב

ענינו ראשון ועל השטר ועל הערבות חתימי סהדי: ושאלו נשר. השעל הכל העידו עדים: הלכה כמותו. כר' ישמעאל דגובה מונכסין בני חורין: חנוק מה לי אמר רבי ישמעאל. דלמא משום צערא דחבריה שנחנך נמי גמר ומקנה או דלמא מתכין הוא לה

[illegible]

(א) לכאורה ז"ל מותיחין היא. ועי' בגיטין פו ע"ב. (ב) מכאן עד ד"ה הא דכתב ביה שיך למתני'. (ג) ז"ל לא חתמו אלא אעיקר שטרא ולא אפלוני ערב והוי כערב ע"פ וערב וכו' אלא מבני חורין:

גובה מן היורשים כדי שלא תעוול דלת בפני ציון. הכה מוקין
הך מילתא אליבא דכוילי עולמא צין למאן דלמיר דלוריימא
צין למאן דלמיר לאו דלוריימא וצפרק קמא דקדושין (דף יג: ושם)
למירין גובה מן היורשים שעבודא דלוריימא ואילו גובה [מן הלקוחות]
[כ"ז] ויש לפרש דרב פפא לא אמר אלא
מלוה על פה גובה מן היורשים ואילו
גובה מן הלקוחות וגמרא מפרש לה
הכא למאן דלמיר שעבודא לאו
דלוריימא והסמ למאן דלמיר שעבודא
דלוריימא והוי כמו איבא דלמיר
מילתא דהכא ודהסמ וכעין זה מצינו
בהמקבל (ב"מ דף ק"ב, ושם) דצנו
מיניה מרב ששם צקלן עובר צל
תלין לא ארומן קונה צצנה כלי זכא
לא" ובהבטול קמא (ב"ק דף ע"ג, ושם)
משמע שלא שאלו ממנו אם אומן
קונה צצנה כלי זכא לא וצסמ ה"ר
אליהו מ"ר מפרש דהא דפסיק רב פעון
הסמ דשעבודא דלוריימא היינו לפעון
קרבן כגון האשם שמהם יצילו
היורשים עולתה דלמיר הסמ לעיל
במשנה י"ז וכן משמע הסמ מתוך פירושו

עדים כשר וגובה
 וני התם (ה) דמשעת
 פפשיה: ערב היוצא
 כו': אמר רב קודם
 מנכסים משועבדים
 גובה מנכסים בני
 אפילו קודם חיתום
 מנכסים בני חורין
 שיאי: הא דכתב ביה
 ביה ופלוגי ערב ור'
 דהוה אינו גובה אלא
 עג לב דכתב ביה
 עדים החתומין
 פסול חיישינו שזמא

דמינו ממנל וכן עיקר:)
משעת כתיבה שעבר נפשיה.
 (ו) דפירש בקונטרס ולא
 גרסינן משעת כמזה דהוי משמע
 דעדי חתומה כמיני כמבואר לרבי
 אלעזר וזה אינו דלא אפילו לרבי
 כמזה עמא לא אלא עדי חתומה
 כשר דאמרינן דלמך ר"א בן גבטין
 בן גשטרות וקיימא לן כושיה בן
 גבטין בן גשטרות מהאיל דהוה בורר
 (סנהדרין דף כח: טו) (הג"ה) (ז) [הכל]
 נמי דכתב ביה אי פלוגי ערב וחתימה
 דאם כן ליהוי כשאליו ומירך מורי ר'
 דשמי שאליו שדומה שסומך הגט
 ולעיל (דף קסב:) נמי אמרינן מילאלי
 כהנינו כשר:

והלכה כמותו אף בחנוק. קשה לר"י על ההיא דהשטא (כמויות ד' קא: ושם קב. ד"ה אליבא) דלמך ר' יוחנן דלמור לחבידו חייב איז ק' מנה בשטרר אלימנא מילתא דשטרר וכמאן דלמור לכו אסם עדי דמי ומוקי נפשיה כר' ישמעאל ׀ דלא פליג עליה ר' ישמעאל אלא משום דסבר דערב לאחר מתן מעוט ומשעבד דלמור דהלכה כמותו אף בחנוק ורבי יוחנן גופיה ׀ (אפשר דס"ן) כשארזר לו בשוק הנח לו ואמן לך פטור לייבא אלימנא: דשטר כלל וממלך דסבר אלימנא מילתא דשטרר וגרלה לרבי חנוק וכו' דהכא בשטרר עטמא ׀ דלמלא מילתא דשטרר ׀ וגמר ומשעבד נפשיה ופי' בקונטרס דלא גרסינן בזה הכי הנך כוליה בעו קיין וכן נראה כי כבר פירש דין כולם ובפירוש דרבינו חננאל הוא משמע לפרשו כך דין בחנוק דין בלא חנוק דין בשטרר וזין בעל פני בעי קיין ויש ספרים שאין כתוב בזה כלל ונחת לזה מזה:

הדרך שלך גם פשוט וסליקא לה מסכת בבא בתרא

מחניקה ומנוחה הוא דקא עבד ולא מידי חסריה ולא הו ערב:
ערב

נכנסים בני חורין ואפי' רכבת ביה ולפולני ערב. ומשני אל החם נמי בההוא קאמר ר' יוחנן דרובה מבי
 גורב אבל אי כתב ביה ולפולני גורב מנכסים משועבדים ומקשי' היינו דרב הכי דבי נמי אמר.
 רבא: אפי' שקיל' ר' שמעאל א"ב חן בן גנס: דאמר רישבא א"ב חן בן גנס: כללמה. חרש' ר' שמעאל ד
 יתה: ר' חמיו ואמר ליה נתנו לו א"ב חנן א"ל קונו חן וכו' והערב מנכסים בני חורין: חנוק וכו' מידר. חרש' ד
 מצאו חמיו ואמר ליה נתנו לו א"ב חנן א"ל קונו חן וכו' והערב מנכסים בני חורין: חנוק וכו' מידר. חרש' ד

אפלוני ערב והיו כערב ע"פ וערב וכו' אלא מבני חורין:

עין משפט
נר מצוה

א מיי פיי"א מהל'
מלוה ולוה הל' ד' קמג
ד' טוש"ע ח"מ ס' קו
סעיף א:
ב מיי' שס וסמג שס
טוש"ע ח"מ ס' לט
א וס' קיא סעיף א:
ג מיי' שס הלכה ג
וסמג שס טוש"ע ח"מ
ס' סט סעיף ב:

ד מיי פ"א מהל
גירושין הלכה יד ועי'
ות ובמ"מ סמך עשין
ע אה"ע ס"י קל סעיף
כ:
ה מיי שם הל' כה ועי'
בהשגות ובמ"מ וסמך
עו"ש אה"ע ס"י קכ
סעיף א:
ו מיי שם הל' טו
[ופי"א מהל מלוה
ו סמך עו"ש
ס' קלג סעיף א
מ"מ ס"י מ סעיף יג]

מלוא ולוה הל' א סמג
לד טוש"ע ח"מ ס'י
קכט סעיף ז

ח ט מ"י פ"ד מהל'
גירושין הלכה כה סמנ'
נ טוש"ע אה"ע ס"י קל'
סעיף ג:
י מ"י פכ"ה מהל'
מלוה ולוה הל' א סמנ'
נד טוש"ע ח"מ ס"י
קכט סעיף א:

נו גרשום (המשך)

בבית אחר חתומים
על כמלוה על פה דמי
לו על הערב: (3) מעשה
פני ר' שימעאל בערב
אחר חיתום שטרות:
על אמונות הלווה.
ר' שלא על אמונות
ערב הלווה לפי שלא
בשעת מתן מעות והכא
למימר כיון שנכתב
באחר החיתום איכא
ר' לא הלוו בשעת מתן
וולא על אמונות הללוה
אמר בשעת מתן מעות
היה שטרות חתומים

[illegible]

אחד זה אין גובה אלא
היכא דכתב ביה פלוני
וימא וכן אמר ר' יוחנן
כסים בני חורין: חלוק
נק חבירו בשביל חובו
א משתעבד בלא קנין:

תלמוד בבלי מהדורת נהרדעא החדש, באדיבות הוצאת ח. וגשל, © כל הזכויות שמורות

קסח א מיי פכיה מהל'
מלה וליה ה"ב סמג
עשין זד טוש"ע ח"מ ס'
קסט פשוט ז':
קפו ב מיי שם הל' א
טוש"ע שם ס"א:
קפו ג מיי שם הל' ב
טוש"ע שם ס"ב:

ערב דבית דין הוא דלא בעי קנין הא בעלמא בעי קנין והלכתא ערב "בשעת מתן מעות לא בעי קנין יאחר מתן מעות בעי קנין יערב דבית דין לא בעי קנין דבההיא הנאה דמהימן ליה גמר ומשעבד ליה:

ערב דניס דין לא בעי קנין. ולא גרסינן הך כולהו בעי קנין:

הדרן עלך גמ פשוט וסליקא לה מסכת בבא בתרא

והלכתא ערב בשעת מתן מעות לא בעי קנין. ומשעבד דפצי אמר ליה אי לאו את לא נפיק וזוי מתחת ידי: דלאחר מתן מעות. כגון חנוק בעי קנין. ערב אלא הני דקאמרו:

(א) נראה דל"ל כך אמר המורה משום דכו דמאן דגרס כאלו וספק כולוהו בעי קנין לא מתרנחא יחא וכו':

אחר השלמת המסכתא יאמר זה ויועיל לזכרון בעזרת השם יתברך

(*הדרן עלך מסכת בבא בתרא והדרף עלן. דעתן עלך מסכת בבא בתרא ודעתך עלן. לא נתנשי מינך מסכת בבא בתרא ולא תתנשי מינן לא בעלמא הדין ולא בעלמא דאתי:

יאמר כן שלשה פעמים ואחר כך יאמר:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא תורתך אמונתנו בעולם הזה ותהא עמנו לעולם הבא. (**חנינא בר פפא רמי בר פפא נחמן בר פפא אחאי בר פפא אבא מרי בר פפא רפרם בר פפא רכיש בר פפא סורקב בר פפא אדא בר פפא דרו בר פפא:

הערב נא יי אלהינו את דברי תורתך בפינו ובפיפיות עמך בית ישראל. ונהיה כלנו אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל כלנו יודעי שמך ולומדי תורתך: מאויבי תחבמני מצותיך כי לעולם היא לי: יהי לבי תמים בחקיך למען לא אבוש: לעולם לא אשבח פקודיך כי בם חייתי: ברוך אתה יי למדני חקיך: אמן אמן אמן סלה ועד:

מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו ששמת חלקנו מיושבי בית המדרש ולא שמת חלקנו מיושבי קרנות. שאנו משבימים והם משבימים. אנו משבימים לדברי תורה והם משבימים לדברים בטלים. אנו עמלים והם עמלים. אנו מקבלים שחר ואינן מקבלים שחר. אנו רצים והם רצים. אנו רצים לחיי העולם הבא והם רצים לבאר שחת. שנאמר ואתה אלהים תורידם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך:

יהי רצון מלפניך יי אלהי בשם שעזרתני לסים מסכת בבא בתרא כן תעזרני להתחיל מסכתות וספרים אחרים ולסייםם ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה. וזכות כל התנאים ואמוראים ותלמידי חכמים יעמוד לי ולזרעי שלא תמוש התורה מפי ומפי זרעי וזרע זרעי עד עולם. ותתקים בי בהתהלכך תנחה אותך בשבךך תשמר עליך והקיצות היא תשיחקך. כי בי ירבו ימיה ויוסיפו לך שנות חיים: אורך ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד: יי עוז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא דהוא עתיד לאתחדתא, ולאחיא מתיא, ולאספקא לחיי עלמא, ולמבנא קרתא דירושלם, ולשכלל היכליה בגוה, ולמעקר פולחנא נוכראה מארעא, ולאחבא פולחנא דשמיא לאתריה, וימליך קודשא בריך הוא במלכותיה ויקריה, ויצימח פרקנה ויקרב משיחהו. בחייכוו וביומיוכוו ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא. יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא. לעלא מן כל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא, ואמרו אמן: על ישראל ועל רבנן, ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון, ועל כל מאן דעסקין באורייתא, די באתרא (קדישא) הדין ודי בכל אתר ואתר, יהא להון ולכוון שלמא רבא חנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופרקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמינו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

(* פי' הגון על זה תמצא בספר החיים שחיבר אחי הגאון מהר"ל מפראג בספר זכיות ח"א פ"ג, **) בסיומא וסוף תשובת הרמ"א ז"ל וכן בסוף יש"ש בב"ק כתוב רמזים על הזכרת שמות הללו.